

щемъ си позволимъ да приведемъ още нѣколко доказателства.

Когато папскіи легатъ Іоаннъ Капелланъ дойде въ Българія, нему бѣше дадена властъ отъ папа-та да измѣнува въ Българска-та църква всичко, щото найде за измѣнуванье (*spiritualia corrigat quae corrigenda cognoverit et statuatur quae secundum Deum fuerit statuenda*). Такава иста властъ бѣше дадена и на кардиналъ-тъ Левъ. А какво нѣщо тѣ измѣнихъ или исправилахъ? Нищо друго, освѣнь употребленіе-то на Хризмата или св. миро, което Константинополска-та църква престана да праща на Българе-тъ, и тѣ бѣхъ принѣдени да го получватъ отъ Римска-та църква. ²²⁾ —

Други нѣкои измѣненія въ догмати-тъ или въ обрядъ-тъ тѣ не можихъ да направатъ, защо-то Българе-тъ твърдо сѣ стояли за вѣра-та и законъ-тъ на свои-тъ отци. Тѣ не се съгласихъ даже и на това, щото патріархъ-тъ имъ да се нарича *Примашъ*, и да служи въ църква-та безъ жезлъ-тъ си, спроти обычай-тъ на Римска-та църква. И папа-та трѣбаше да имъ отстъпи и въ това. — (*Et licet Romanus Pontifex non utatur baculo pastorali, tu tamen ad similitudinem aliorum Pontificum poteris eo uti*). Нѣка да приведемъ още едно доказателство. — Когато въ 1204 г. Латински-тъ кръстоносцы взехъ Константинополь и на мѣсто-то на Византійска-та основахъ Латинска имперія, въ Гръцки-тъ земи исполънихъ тогава католически свещенници и монаси, които съ помощъ-та на рыцари-тъ силомъ карахъ православни-тъ гръци да се католичатъ и всяче-

²²⁾ Ето какво пише Іоаннъ за този прѣдметъ въ едно отъ писма-та си до Іннокентія. — *Nunc autem petimus ut fiat chrismata ex praecepto S. T. in sancta et magna ecclesia civitatis Trinovae pro baptismo Christianorum. Sciat S. T. quod cum seiverint Romae quod receperimus consecrationem a S. T. non dabunt mihi chrismata.*